

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

ANTON CESTNIK UMRL — 31. marca je v Celju vzel slovo od te doline solz Anton Cestnik. Ranjki je bil vzoren duhovnik in delaven na različnih poljih našega narodnega življenja. Dolga leta je bil profesor verouka na celjski gimnaziji. Tako je bil postavljen v sredo narodnostnih bojev na Stajerskem. Proti štajerskemu nemčurstvu je stal vedno v prvih bojnih vrstah. V Celju je živo čutil gospodarsko odvisnost Slovencev od Nemcev in raznih nemčurjev. Zato je bil eden glavnih sodelavcev pri ustanovitvi slovenske denarne zadruge: "Ljudske posojilnice v Celju." Mnogo let je bil tudi predsednik te zadruge. Tudi sicer se je vedno živo zanimal za združništvo in je bil v odboru Zadrugne zveze v Ljubljani. Komunistem je vse te ustanove pokopal. Cestnik je videl uničeno delo Svojega življenja. Toda njegov nesebični trud bo bogato poplačen v večni pravici. Pokopali so ga 2. aprila.

MATIJA JAMA, eden najbolj znanih slovenskih slikarjev je umrl v Ljubljani 8. aprila.

"POMILOSTILI" so bivšega župnika Jožefa Šviglija, doma iz Borovnice. Bil je obsojen kot

STARA BOJNA LADJA SI JE IZBRALA ČASTNO SMRT

Honolulu. — Na potu proti Kaliforniji, je bila stara ameriška bojna ladja Oklahoma. Ta je bila prva, ki je občutila japonski napad na Pearl Harborju. Zdaj je doslužila in dočleno je bilo, da jo bodo razdri za staro železo.

Kongres je dovolil vseh \$350,000,000 za odpomoč reliefu v Evropi

Washington. — Zastopniki senata in poslanske zbornice so se sporazumeli na tem da se dovoli za evropski relief \$350,000,000, kot je zahteval predsednik Truman. Senat je to odobrila že prej, poslanska zbornica je pa dovolila samo \$200,000,000, toda \$40,000,000 od tega naj bo dan kot delež Zed. držav za Mednarodni otroški sklad. Iz tega sklada se bo skrbelo še posebej za boljšo hrano otrokom po Evropi.

Kompromisni odbor je tudi zavrgel predlog poslanske zbornice da ne dobijo od tega denarja pomoč nobene tiste države, ki so pod oblastjo Rusije, ali ki morajo plačevati vojno odškodnino Rusiji. Mišljene so bile Poljska, Italija in Ogrska. Zdaj bodo tudi te deležne, vrhu tega pa še Avstrija, Grška in svobodna tržaška država.

Maršal Žukov je spet v javnosti

Washington. — Sovjetski maršal Georgij Žukov, ki je bil za nekaj časa izgnan iz javnosti, je bil nedavno navzoč pri seji sovjetske vrhovne vlade v Moskvi. Tako je poročal nek vpliven diplomat.

PREDSEDNIKOVA MATI JE ZELO SLABA

Grandview, Missouri. — Mrs. Martha Truman, mati predsednika Zed. držav, je zelo slaba in predsednik je prehitel v soboto k njeni postelji. Mati je stara že 94 let. Zdravniki pravijo, da se pogumno bori, da je pa njeno srce zelo slabo.

Včeraj je bila toliko boljša, da je celo vstala s postelje, to je proti večeru je bila slabša. Predsednik se ni še vrnil v Washington.

Miss Truman priredi tukaj koncert

Miss Margaret Truman, hči predsednika in Mrs. Truman, bo na 22. maja priredila pevski koncert v Clevelandu in sicer v mestni glasbeni dvorani. Prvič smo jo slišali na radiu 16. marca, ko je pela z detroitskim simfoničnim orkestrom.

Miss Truman je graduirala iz washingtonske univerze lanske leto in zatem posvetila ves svoj čas petju. Njena učiteljica je bila Mrs. T. J. Strickler iz Kansas City, ki ima za seboj operetno in koncertno kariero.

Čprav je Miss Truman hči predsednika Zed. držav, pa je kljub temu ostala čisto preprosto ameriško dekle, ki je najbolj srečna, če se more pomerjati med preproste ljudi. Kadar gre domov v Independence, Missouri, ob takih prilikah vedno poje z domačim cerkvenim pevskim zborom ob nedeljah.

Vstopnice za ta koncert v Clevelandu se že dobijo v trgovini Taylor, 28 Taylor Arcade in so od \$1.20 do \$3.60.

V Clevelandu se bo vršila konferenca o delu katoliške mladine

Od danes do srede se bo vršila v hotelu Allerton v Clevelandu konferenca katoliške mladine. Na banketu v sredo večer bo glavni govornik zvezni generalni pravnik Thomas C. Clark. Konferenco bo posetil tudi nadškof iz Bostona, Richard J. Cushing, predsednik škofijskega odbora za mladino.

Namen te konference je dati voditeljem katoliških mladinskih skupin priliko začetni skupne cilje ter izmenjati med seboj razne probleme za doseg svojih idej.

Slepa zakonca sta se obdelavala

Salem, O. — Mr. in Mrs. Gleason Wildman, oba slepa, sta se sporekla in slepa. Žena je za kuhinjskim nožem zabodla moža v trebuh in v hrbet. Rane niso nevarne. Žena se bo morala zagovarjati na sodniji.

Felix Surtz umrl

V soboto zjutraj ob sedmih je izdihnil po težki operaciji v Cleveland Clinic bolnišnici slovenski pionir Felix Surtz. Včeraj bi bil obhajal svoj 67. rojstni dan, če ne bi kruta smrt prekinjala računa.

Pokojni je bil doma iz Jame pri Zužemberku in se je nahajal v Ameriki 48 let. Več let sta s soprogo vodila grocerijo na 55. cesti, severno od St. Clair Ave., potem na St. Clair Ave. in 74. cesti, od 1925 dalje pa veliko gazolinško postajo na 185. cesti in Neff Rd. Družina ima tudi rezidenco tam z vrta, 936 E. 185. St.

Zadnjih 13 let je živel pa zasebno življenje in je hodil vsako zimo v Florido zaradi zdravja. Pred leti si je kupil 6 milj. zapadno od Chardon farmo, kjer so društva rada prirejala piknike.

Pokojni zapušča tukaj žalujčo soprogo Mary roj. Papeš, doma istotam kot soprog, edino hčerko Mae, poročena z znanim odličnim inženirjem Louis Drašlerjem, ki ima že več let važno pozicijo pri ameriški vladi, vnukinjo Phyllis 5 let, sestro Mrs. Josephine Kramaršič in mnogo drugih sorodnikov tukaj in v stari domovini.

Bil je član društva sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ.

Pogreb blagega pokojnika bo v sredo zjutraj ob 8:45 iz Svetkovnega pogrebnega zavoda in ob 9:30 v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. od tam pa na pokopališče Kalvarijo. Naj mu bo ohranjen blag spomin pri vseh, ki so ga poznali in naj mu bo lahka ameriška zemlja.

Jennie Ambrožič

V petek večer je umrla Mrs. Jennie Ambrožič, stanujoča na 1135 E. 71. St. Bila je stara 69 let. Doma je bila iz fare Hinje, po domače se je reklo pri Sorbanovih. Soprog Frank ji je umrl leta 1934.

Zapušča dva sinova, Franka v Chicago, tukaj pa Josepha, štiri hčere: June, Frances Angela in Josephine, v stari domovini brata Antona ter sestre Agnes in Margaret.

Pogreb bo jutri zjutraj ob 9:30 v cerkev sv. Vida iz pogrebnega zavoda Flynn Froelk, 5309 Superior Ave., kjer je bil sin Frank uposlen več let.

Oswald Hiti

V petek zvečer je umrl v Memorial bolnišnici v Painesville, Oswald Hiti iz Thompson, O. Rojen je bil 31. dec. 1884 na Velikih Blokah. Zapušča soprogo Angelo, hčere: Angelo, Mrs. Phyllis Marn v Clevelandu, Mrs. Virginia Magr v Bedfordu, Mrs. Arlene Loveland v Thompson, Mrs. Rose Summers v Chardon, sina Johna v Akronu, dalje enega brata eno sestro in 11 vnukov.

Pogreb bo jutri zjutraj ob 9:30 iz cerkve sv. Patrika v Thompson iz pogrebnega zavoda Behm v Madison, O.

Joseph Grile

V Polyclinic bolnišnici je umrl Jos. Grile (Grill) star 86 let, stanujoč na 1193 E. 60. St. Rojen je bil v Clevelandu. Zaposlen je bil pri Hodell Chain Co. kot welder. Tukaj zapušča brata Franka in Williamama Kern, tri sestre: Frances Jackson, Josephine Trunk, Hed-

Ameriški, ruski delegat sta se sporekla radi izjave Kosanoviča

Pri seji koncilu Združenih narodov je prišlo do ostrih besed

New York. — Koncil Združenih narodov je bil poklican k seji zaradi zahteve Rusije, da se omeji moč komisije Združenih narodov, ki naj preišče vzroke gerilskih bojev na grški meji.

Povabljen je bil jugoslovanski poslanik Sava Kosanović, da poda v imenu svoje vlade koncilu mnenje o tej komisiji. Pri tem je prišlo do ostrega besednega spopada med ameriškim zastopnikom Johnsonom in sovjetskim delegatom Gromikovim.

Ko je Kosanović napadal grško vlado čes, da je ona kriva spopadov na mejah Jugoslavije, Bolgarije in Albanije, ga je prekinil ameriški zastopnik Johnson, rekoč: "Ali naj poslušamo to ploho proti grški vladi? Še nikoli nisem slišal takih nepričakovanih izjav pri varnostnem koncilu."

Tedaj je vstal Gromikov in rekel: "Zahtevam od ameriškega delegata, da ne prekinja in naj pusti govoriti jugoslovanskega delegata."

Johnson je udaril nazaj: "Jaz ne priamam sovjetakemu delegatu pravice, da bi mi ukazoval, kdaj in kako naj govorim."

Predsednik zborovanja, Alfonso Lopez iz Columbij, je končno pomiril duhove in rekel Kosanoviču, naj nadaljuje, čeprav se vse njegove izjave ne tičeja vprašanja pred zbornico.

Jugoslavija vztraja na stališču, da komisija Združenih narodov nima pravice paziti na mejah in da je to kršitev čarterja Združenih narodov.

Stavka pri Ohio Bell Telephone Co. poravnana, a je druga v teku

V soboto so se sporazumeli unija telefonskih uslužbencev in vodstvo Ohio Bell Telephone Co. Družba je pristala na to, kar je prvotno obljubila, da bo dala uslužbencem \$4 na teden več in drugih izboljšav od 95 do 97 centov. Unija je prvotno zahtevala \$12 na teden več.

Takoj, ko je unija telefonskih uslužbencev naznanila, da je stavka končana in da bo odvzela piketne straže izpred telefonskih central, je pa naznanila unija komunikacijske opreme, da bo postavila piketne straže istotam. Delavci te unije delajo pri Western Electric Co., ki izdeluje telefonsko opremo za Bell Telephone Co.

Ker je unija telefonskih uslužbencev izjavila, da nje člani ne bodo šli skozi piketne straže delavcev Western Electric, telefonska postrežba ne bo še vzpostavljena kompletno, dokler tudi ta stavka ne bo poravnana.

V Angliji so dobili steake od kitov

Southampton. — Po 5 mesecih lova na kite se je vrnila ladja Ealaena in pripeljala 50 ton zmrmrjenega kitjega mesa. Posadka pravi, da je imela redno vsak dan na mizi steak od kitov in da se jih, če se jih praži s čebulo, ne razloči od govedine.

Churchill vprašuje, če pričakuje vlada spet novo posojilo od Amerike

London. — Winston Churchill je imel politični govor v mestu Aya, Škotska, pri katerem je grajal sedanjo delavsko vlado v Angliji. Rekel je, da denar, ki so ga posodile lanske leto Zed. države v vsoti \$3,750,000,000 troši angleška vlada neupredvidno, kot bi mislila, da dobi od prijateljev "onstran morja" lahko neizčrpne vsote denarja.

"Ali bodo šli socialistični ministri naše vlade h kapitalistom v Ameriko zopet po drugo posojilo, dočim se v istem času bahajo o blagoslovu, ki ga je prinesel socializem angleškimi masami?" je vprašal stari Churchill.

Ameriške oblasti so zagroze Nemcem z prekim sodom.

To je svarilo, če bodo Nemci začeli s kakimi izgredi radi hrane

Frankfurt. — Dr. James Newman, ameriški vojaški guverner province Hesce, je posvaril Nemce, da bodo dobili na vrat preki sod, če bodo začeli s kakimi izgredi zaradi nezadostne hrane. Guverner je to naznanil Nemcem po radiu.

Rekel je, če se zadržanje ljudi ne bo izboljšalo, bodo ameriške vojaške oblasti prisiljene razglasiti preki sod v gotovih okrajih, ali pa dati deželo pod popolno vojaško oblast. Guverner je pa izrazil upanje, da do tega ne bo prišlo.

Newman je svaril Nemce pred stavkami in demonstracijami, ki bi prisilile izvesti preki sod. Kadar je preki sod, potem je lahko smrtna kazen za vsak prestopnik proti oblasti, torej tudi za demonstracije, stavke itd.

Guverner Newman je povedal Nemcem, da nimajo ameriške oblasti absolutno nobenih dolžnosti preživljati narod, katerega so premagale. Toda so pripravljene pomagati, če bodo Nemci sami pri tem sodelovali. Svaril je Nemce pred skrivanjem živeža in da morajo skrbeti sami za pridelavo iste na polju. Ako letos ne bodo posadili in obsejali vse zemlje, bo drugo leto lakota.

Rusko poslaništvo v Helsinski bombardirano

Helsinki, Finska. — Skozi okno ruskega poslaništva v glavnem mestu Finske je bila vržena močna bomba. Poškodovana je eno sobo. Sovjetske oblasti zahtevajo da finska vlada dovrši preiskavo o tem napadu v roku treh dni.

Poročila trdijo da so bile prijeti tri osebe in da so poklicali na zagovor več dijakov. Bomba je zanelila požar v sobi poleg katere je sedel pri pisalni mizi sovjetski poslanik Aleksander Abramov.

Kongres upa končati z delom do 31. jul.

Washington. — Ameriški kongres upa, da bo gotov z delom do 31. julija. Ako bo to res, potem bo odšel predsednik Truman kmalu zatem na potovanje v Alasko. Z letalom se bo odpeljal do Seattle, Wash., od tam pa z ladjo v Alasko.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

K molitvi — Članice društva Carniola Hive št. 493 naj pridejo nocoj ob 7:30, članice društva Srca Marije pa nocoj ob 8:30 v Flynn Froelk pogrebni zavod, 5309 Superior Ave., da se poslove od pokojne sestre Jennie Ambrožič, v terek naj se pa po možnosti udeležijo pogrebne maše.

V zadnje slovo — Članstvo dr. sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ naj pride jutri večer ob 8 v Svetkov pogrebni zavod k molitvi za pok. sobratom Felix Surtzem, v sredo naj se pa po možnosti udeležijo pogrebne maše.

Se na mnoga leta — Poznana Mr. in Mrs. Leo Novak iz 7610 Lockyear Ave. praznujeta danes 30-letnico srečnega zakonskega življenja. Njiju otroci in številni prijatelji jima čestitajo in kličejo: še mnogo zdravih in zadovoljnih let.

Važna seja — Članstvo dr. Sv. Katarine št. 29 ZSZ naj pride jutri večer na važno sejo v navadnih prostorih. Treba je urediti vse potrebno za veselico, ki se vrši 23. maja v SND na St. Clair Ave.

Pisma na pošti — Na poštni podružnici 976 E. 152. St. imajo pisma sledečih: Janko Sirech (1372 E. 170. St.), Venc Jankotovič (449 E. 144. St.), Marija Zalar (446 E. 156. St.), Terezija Matelko-Golobič (Parkgrove). Imenovani ne bivajo več na navedenih naslovih, zato jim pošta ne more dostaviti pism.

Obisk v uradu — V našem uredništvu se je zglasil Frank Kokalj iz Univerzali, Pa. Bil je v Clevelandu po opravkih.

Asesment — Tajnica društva sv. Marije Magd. 162 KSKJ bo pobirala nocoj asesment v šoli sv. Vida, v sobi št. 2 in sicer od 6 do 7:15.

V bolnišnico — V bolnišnico je bila odpeljana Mrs. Mary Glavič iz 1075 E. 64. St. Blagi ženi želimo skorajšnjo okrevanje.

Kritik vlade bo imel priliko pokazati uspehe

Rim. — Francesco Nitti, ministrski predsednik Italije v letih 1919 in 1920 je bil izbran, da sestavi novo vlado potem, ko je odstopil Alcide de Gasperi. Nitti je star 79 let.

On je bil, ki je dozdaj največ dolžil neuspeha v vladni ekonomiji de Gasperijevo vlado. Predsednik republike, Enrico de Nicola, je zdaj izbral Nittija, naj sestavi novo vlado in pokaže, kaj more storiti za razsuto deželo.

De Gasperi je že obljubil, da bo sodeloval s svojo katoliško stranko v novi vladi.

Francoska vlada zasegla vse mline

Pariz. — Francoska vlada je zasegla vse mline v okolici Pariza, kjer so šli delavci na stavko za večjo plačo. Premier Ramadier je rekel, da bo rabil vojaštvo, če bo potreba, proti večji mezdji v tem času.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po razpisnem: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Kanado by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months. Cleveland and Kanado by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months. Cleveland and Kanado by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

88 No. 98 Mon., May 19, 1947

Cvetna nedelja v slovenski vasi

Takole, kot je napisano spodaj, je opisal neki begunec, ki jo je na cvetno nedeljo skrivaj mahnil v Slovenijo iz begunstva; pa srečno prišel zopet ven:

Cvetna nedelja je, praznik oljk in zelenja, praznik slovenske mladine. Srca so utripala, lica žarela, roke pa trdo oklepale butare, okrašene s slovenskimi trakovi. Vsa pomlad iz gozda in travnika in iz čistih otroških src se je kot reka valila proti farni cerkvi k blagoslovu oljk in zelenja. Tako je bilo nekoč...

Kako pa je danes?
Teh misli mi je bila polna glava in duša, ko sem se v pomladnem jutru blizu utrjen od celonočne hoje in srečen — slovenski vasi blizu avstrijske meje. Skrivaj kakor zločinca po skriti gozdni poti komaj nekaj metrov nad široko avtomobilsko cesto. Pa nisem nikogar ubil, niti oropal. Skozi goste drevje in grmovje me naenkrat zmoli glas brna. Nekje bje cerkvena ura. Hvala Bogu! Blizu vasi sem. Eden, dva, tri... devet. Ravno prav! Cvetna nedelja je in kristjan sem. Deseto mašo bom se dobil. Samo, kako priti v vas in potem v cerkev? Ah kaj! Saj bodo vsa pota do cerkve polna butar. Pomešam se mednje! Veselo in skoro brezskrbno sem nadaljeval pot, dokler mi ni naenkrat zasijalo sonce v obraz. Gozda je konec, med menoj in vasio je ležala samo še široka senožen. Gledam proti vasi in oko išče znakov in simbolov cvetne nedelje. Čudno! V vasi je vse živo, pota proti vasi so polna, gruče mož in fantov postajajo sem in tja kot da nekaj pričakujejo. Seveda, torej sem prišel pravočasno, velika maša se bo začela. Pa vendar, kje so zvonovi, mladina, butare, cvetje? Čisto zaverovan sem in v zadnjem trenutku šele opazim, da se tudi od moje strani bližajo ljudje. No, ti menda niso nevarni? Ustavim priletno kmetsko mamico:

"Saj bo sedajle velika maša z blagoslovom, ali ne?"
Začudena me pogleda in odkima: "Smo jo že imeli zjutraj."

"Kako? Samo zjutraj? Kam pa potem gredo vsi ti ljudje?"

"Na miting!" vzdihne in že odhiti, kot bi se bala, da jo ne bi še kaj vprašal. In v resnici, s tem odgovorom se nisem bil zadovoljen. Ponovno vržem trnek in vjamem krepkega očanca:

"Dobro jutro, oče! Gremo na miting, kaj?"

"I, seveda, kam pa drugam," je kratak v odgovoru in že mi nezapudno pokaže hrbet. Čudno, prečudno, od kdaj pa so naši Gorenjci tako kratkobesedni in odrezavi.

"Ti fant! Kaj pa bo danes v vasi?" vprašam 15 ali 16 letnega fanta, ki hoče mamo mene.

"Miting vendar," odgovori začuden, kot da je to šamo po sebi umevno.

"Pa bo moralo biti zanimivo, ko staro in mlado dere tja," sem radoveden.

"Zanimivo ali ne, vsi moramo iti." Kot da je rekel preveč, se obrne in zopet sem sam. Zdaj vem vse: "Vsi moramo iti." S tem stavkom mi je ustavil vsa nadaljna vprašanja. Predzrna misel mi šine v glavo: Toliko sem že slišal o teh mitingih, kaj ko bi si ga enkrat od blizu ogledal. Če morajo vsi iti, potem to velja tudi zame. Rečeno — storjeno. Junaško si pritrjem zadnji angleški čik in u uderem proti vasi. Menda je bil farovski vrt ali kaj. Čez prazne zaboje in sodečke je bilo položenih par desk, na njih dolga klop in par stolov. To je bila vsa slavnostna oprema. Na prvi pogled mi je bilo jasno, da že s pripravami ni bilo posebnega navdušenja. Skozi vas je zahupal avto in še drugi. Na dveh tovarnih avtomobilih se je pripeljala mladina obeh spolov, od približno dvanajstega do 18 leta starosti. Kričanja je bilo toliko, da sem komaj razumel, kaj kriče. Takoj mi je bilo jasno, da so to poklicni "drukariji", ki hodijo po vseh slavnostnih in neslavnostnih mitingih ter skrbje za demokratsko navdušenje. Na domačine same se najbrže ne zanesejo. Z vikom in krikom se je vsa družina izkrcala iz avtomobilov in se res organizirano razležja po vsem prostoru. Niti ena gruča domačinov ni ostala brez gosta. Tudi ta "prijaznost" ima najbrže svoj namen in pomen.

Za ob 10 je bil napovedan začetek, pa je bila že pol 11, ko je pridrvela v vas krasna limuzina. Po potih je bilo polno blata in mlak, toda šofer elegantnega voza je z nezmanjšano brzino zdrvel mimo kmetskih očancev in mamic ter jih za pozdrav na debelo oškropil z blatno prav do vrha glave, potem pa zavil na zborovalni prostor. Dva, z brzostrelkami oborožena miličnika sta prva skočila iz avtomobila. Za njima še dva elegantno oblečena gospoda in dama v krznem plašču. Vse je spoštljivo utihnilo, ko so se prišleci napotili na "slavnostno tribunco." Čim so posedli, je stopil mlajši kmetski človek na rob odra in otvoril miting.

Ne vem, kakšne funkcije je imel, da ga je doletela ta čast, toda imel sem vtis, da bi raje jedel nezrele tepke, kot pa opravljal ta posel. Pozdravil je najprej zastopnika kul-

turnega komiteta pri slovenski vladi, zastopnika okrajnega odbora, krajevnega odbora, zastopnika vojske, mladine, delavcev in kmetov. V svoji nevednosti je izpustil pozdrav zastopniku "inozemске reakcije," toda tega mu nisem zameril in sem sploh sklenil, da se ne pritožim zaradi omalovaževanja. Za njim je spregovoril zastopnik vlade: Zopet številni pozdravi prisotnim in odsotnim in vesoljnemu svetu. Čekal je nekaj o namenu prosvetnega ministra, ki hoče dvigniti kulturo tudi med zaostalim kmetskim ljudstvom, katero je bilo dosedaj v tem oziru vseskozi zanemarjeno. (Strašno rad bi ga vprašal, če ve za narod na vsem svetu, ki bi imel sorazmerno toliko prosvetnih domov, kot ravno naš kmetski narod, predno so jih sedanji oblastniki porušili).

Po četrturtnem čekanju se je utrujen vsedel nazaj na svoje mesto. Iznenadil me je buren aplavz, ki je sledil. Toda, ko sem pogledal malo po obrazih, sem videl na njih mrklost in mrzlost. Toda glavno se je šele začelo. Tovarišu iz okrajnega odbora je bila očitno poverjena naloga glavnega govornika. Nekaj minut je čakal in gledal okoli sebe, če so vse oči obrnjene vanj, kot se njegovemu dostojanstvu spodobi.

"Tovariši in tovarišice," je začel. "V imenu svobode, bratstva in enakosti prihajamo med vas." Ozrl sem se na črnogleda miličnika s pripravljeno brzostrelko v roki in spoznal, da se s pojmom svobode ujemata ravno tako kot kmetje do vrata oškropljeni z blatno, s pojmom bratstva in enakosti. V vznemirjenih besedah je dalje proslavljal nepremagljivo jugoslovansko armado, ki je uničila nemško, italijansko, belogardistično in ne vem kakšno armado še. Njej ob strani stoji herojska rdeča armada. Če bo ena v nevarnosti, jo bo rešila druga. Če bi bil navzoč kak Anglež ali Amerikanec, bi se mu gotovo zježili kasje na glavi, kajti zvedel bi, da bo ves fašizem in kapitalizem zahodnih sil, zmlet v sončnin prah. (Zaskrbelo me je, če bo še UNRRA v Avstriji, ko se vrnem). Samo to sem še pričakoval, kdaj bo od ponosa razgort govornik uradno napovedal vojsko vsemu svetu. Pa se to še vseeno ni zgodilo. Mesto tega pa je strahovito napadel reakcijo, ki je kriva, da ima Jugoslavija premlažito žita in mesa, ki je kriva, da Jugoslavija ni tako upoštevana, kot bi morala biti, ki je zakrivila izgubo Trsta in bi rada še izgubo Koroške.

Po polurnem tuljenju je govornik ves potan končal. Sledil je zopet velikanski aplavz.

Če greš med volkove, tuli z njimi. Ne pozabi! Jaz sem pozabil, pa bi jo bil kmalu skupil. Od samega presenečenja nad ugotovitvami, ki sem jih zvedel iz ust navdušenega govornika, sem pozabil ploskati. Kar začetim, da me je nekdo dregnil med rebra in ko sem se ozrl, sem zagledal mlado damico, ki me srepo gleda: "Tovariš, zakaj pa ne ploskaš?" Ali verjamete, da sem začutil po vsem hrbtu mravljinice? Samo to vem, da sem bleknil: "Oprostite, tovarišice, če bi imel dar govornišva, bi povedal natančno isto kot tovariš ravnokar," in udaril sem menda v najbolj navdušeno ploskanje med vsemi. Končno je nastopila dama v krznu, ki je kvasila nekaj o deležu, ki so ga ženski borci doprinesli k osvoboditvi. Končala je z zahtevo po enakopravnosti žensk vsega sveta. Njenemu govoru pa res nisem več pazno sledil, kajti gledal sem, kam bi jo pobrisal, da bi mi ne bilo treba biti "navdušen," niti povedati svoje mnenje. Hvala Bogu, da se je oficielni cirkus (sledil je neoficielni ples), kmalu končal. Izginil sem s tako naglico, da sem se sam sebi čudil...

Odpri srce, odpri roke...

"Sem dolgo upal in se baš, slovo sem upu, strahu dal..."

Tako je pel pred sto leti dr. France Prešeren. In je dodal: "Srce je prazno, sreče ni, nazaj si up in strah želi."

Te Prešernove besede lahko ponavljajo danes tisti katoliki med nami in v stari domovini, ki so do zadnjega upali,

da se bo dalo na kak način KATOLIŠKO, ali vsaj ČLOVEŠKO živeti pod kounizmom. Brez bojazi niso mogli biti, zakaj vsaj kolikor toliko so morali poznati komunizem. Brez upa pa tudi niso mogli živeti, zakaj že v naravi je temeljeno in že stari latinski pregovor je poudarjal, da človek "spero dum spiro" — u-

"France, zašljajfaj malo," sem ukazal vozniku, ko smo prišli na raven, nekaj lučejev od glavnega mesta Willarda.

"Ali boste stopili iz voza in poljubili to sveto zemljo, ki vas bo morala prenašati zdaj par dni?" bi rad vedel gospod Fronec.

"Tale pesek že ne bom kuševal," sem pojasnil. "Kar bi rad vedel je to, če ni morda kakega slovenskega potrkavanja in salv iz možnarjev. Če ustrele salve iz topov, kadar pride v vizite kak kralj ali cesar, zakaj ne bi nam v počast vsaj zakašljali, pa magari iz bezgovnih pištole, v katere se dene naboje iz korenja."

"Nobenega razgrajanja in motenja miru ni slišati," menj gošpod Fronec. "Nekaj se je pokrotovilo, bi mislil."

"Morda se jim je pulfer zmogel v možnarjih, ki je bil tak nalič danes dopoldne. Pri zvonovih se jim je pa kaj polomilo, morda so se jim kemblji potrga-

li, kali," sem tudi jaz priznal. "Lahko je pa tudi mogoče, da je šla straža, ki je imela nalogo paziti na naš prihod, domov k južini. Morda bi kazalo, da bi nekoliko počakali, da bi nam kdo prišel naproti in nas sprejel kakor se spodobi za tako visok obisk."

"Veste kaj," je dal besedo Mr. Grdina, "vi Debevec tukaj počakajte, mi trije se bomo peljali pa v Willard. Tam bomo ljudem povedali, naj vas pridejo iskat magari z bando."

"Sur, jaz naj tukaj čakam, vi se boste pa za kakšno mizo vsedli in pri polnih skledah pozabili na ubogega romarja. Nak, ne bo nič. Če smo vso pot prestali drug ob drugem, bomo tudi v Willard zapeljali skupaj. Lepo vas prosim, kaj bi pa Willardčani rekli, če bi vsak zase priškal v mesto. Tukaj moramo pokazati skupno fronto, da ne bomo kakor mož in žena, ki gresta iz sejma vsak zase in v nezastopnosti."

"Okej," je rekel Mr. Grdina, "kar nazaj v Buick, jaz bom prijel zdaj pa za kolo, ki vem za to pot do farova."

"Ne boste imeli težav najti farovž, če je tista hiša poleg

pa, dokler živi. Vrh tega tudi lahkovernost po svoje pripomore do tega panja. Komunisti so mojstri v tem, da znajo nasuti ljudem peska v oči in jih zazibati v neizpolnivo upanje...

"Vse je tako tu pri nas kot tam pri vas v Ameriki..."

Nekaj takih zapeljivih poročil je prišlo preko morja brž po "osvoboditvi" in tu med nami so lahkoverni razmnožili tak poročila po časopisu in od ust do ust, da je bila vsa slovenska Amerika pokrita z njimi kot nekoč izraelska puščava z mano izpod neba. Naši tukajšnji katoliško - komunistični sopotniki in sopotnice so šli in šle na delo vsako jutro kot nekoč Izraelci na svojem potovanju skozi puščavo. Nabrali so si te mane iz starokrajških pisem in so se skozi ves dan dobro imeli ob tej zalogi.

"Naš župnik je tako veselo zapel velikonočno alelujo kot že pet let ne... vse je spet dobro in vera je svobodna, Cerkev je spet prišla do svojih pravic."

Na kako tako poročilo so se dvigale vsevedne glave med nami in so z velikim pomilovanjem zrla na — AMERIŠKO DOMOVINO...

...

Vsevedne glave so se dvigale višje in višje, ko se je tu med nami zvedelo, da so na Slovenskem neki katoličani izdali poseben oglas za "volitve" v novembru 1945. Na tistih oglasih in pozivih, ki so klicali in pozvali, naj ves narod enodušno voli Tita in titovce, so se blestela tudi imena prominentnih duhovnikov, med njimi nekaj očetov frančiškanov in podobnih "nekoristnih zajedalcev naroda." — Vrh tega — čujte in strmite! — blesteli sta se na tistih razglasih tudi imena dveh nun ali sester iz reda NOTRE DAME, ki so imele vsaj tri svoje zavode za vzgojo ženske mladine na Slovenskem.

"Volite Tita, podajte se nekoliko, kompromis napravite, pa bo vse dobro, vsaj za silo se bo dalo izhajati..."

...

Tako in podobno so se SLEPILI in SLEPILE tudi v starem kraju. Čudno, prečudno je bilo, da je takrat Tito tako milostno dovolil NUNAM, da so "uganjale politiko!" Če je kdaj kaka NUNA uganjala politiko, je bila politika to, da so se dale sirote, sam Bog ve komu, pregovoriti, da so podpisale tisti razglas. Ampak kdor se je takrat pohujševal nad politikujočimi NUNAMI in MENIHI, mu ni kazalo drugega kot stisniti jezik za zobe

in si misliti: Bo že prišel čas, ko si boste lase populili radi tega nepremišljenega dejanja.

...

Na tisti čas ni bilo treba dolgo čakati. Podobno je, da so komunisti res nekako najbolj dolgo prizanašali nunaš Notre Dame, toda ko so prišle na vrsto, so prišle na vrsto ZARES. Zdaj menda že več mesecev ponavljajo za Prešernom: Smo dolgo upale in se bale, slovo smo upu, strahu dale...

Druge slovenske nune — in z njimi tudi nekateri redovniki — so to pesem že davno odpele, zdaj jo pojo sestre noterdamke — če je niso med tem že tudi — odpele...

...

Neko privatno pismo pove, da so sestre noterdamke v Šmihelu lani pozele žito trem okoliškim vases, zakaj učiti niso smele več. Če so šle na žetev prostovoljno ali prisiljeno, ni bilo povedano. Toda lahko si mislimo, da so se sestre vdale v božjo voljo in šle. Na tistem pač upale, da si bodo vsaj na ta način ohranile naklonjenost komunistov.

Seveda so se motile, kakor se je motil še vsak, kdor je kdaj stavil svoje upanje v komuniste.

...

Začelo se je, kakor vemo, v "Ljudski Pravici," glasilo komunistične stranke. Ta kolona je že zadnjič nekaj o tem omenila, pa tudi na drugem mestu AMERIŠKE DOMOVINE ste čitali. "Ljudska Pravica" je dala samo ton, migljej. Bolje rečeno: dala je KOMANDO po kateri se mora brž uravnati vse "javno mnenje" in vse "ljudske zahteve" po vsej Sloveniji...

Seveda ne samo zoper sestre Notre Dame, ampak zoper vse podobne ustanove. Tudi zoper svetno duhovščino, ki si še upa domisljati pod komunisti, da bo smela vzgojiti v Sloveniji kakakega — novomašnika...

Redovnikom in redovnicam se očita dvojni strašni zločin:

1. Niso se stisnili in stisnile dovolj v kak skrit kotiček in še zmerom zavzemajo preveč prostora v REDOVNIH hišah.
2. Nekaj študentov in študentk še zmerom držijo kot svoj naraščaj in jih SKRIVAJO v svojih hišah...

Za prvim naskokom je prišel drugi enako v "Ljudski Pravici" in ta se je obrnil v prvi vrsti zoper sestre reda Notre Dame. Svojega zavoda v Ljubljani niso prav rade dale za preselitev slepih otrok iz Koročje! Morda so si na tistem mislile, da bi se dal poiskati še kak drug prostor za te uboge otroke — saj je v Sloveniji

dolga vrsta poslopij, ki so jih komunisti zaplenili za svoje desekrat preveč številne "urade" in "pisarne"...

Potem je prišlo na vrsto "ljudstvo," da se dvigne in pritrdi naskokom "Ljudske Pravice."

Kako se je to zgodilo, nam poroča drug ljubljanski list, "Slovenski Poročevalec" z dne 8. aprila 1947. Na kratko povedano, po vsej Ljubljani so se vršili protestni shodi zoper "zločine" redovnikov in redovnic, sprejemalo se so resolucije za odpravo teh "zločinov," in tako dalje. Z eno besedo: KOMUNIZEM je povedal, da se NIKIJE ne misli ustaviti na pol poti!

...

V "Slovenskem Poročevalcu" z dne 8. aprila čitamo:

"Prebivalci terena X in XII rajona Center so sprejeli naslednjo resolucijo:

Na našem terenu je samostan lazaretov na Taboru št. 12, ki se kljub ustavi, po kateri vodi vzgojo mladine izključno samo država, še vedno bavi z vzgojo mladine. Naša ustava in njene določbe so plod najtežjih bojev in izvojevanje z najtežjimi žrtvami, izraz hotenja najširših množic, zato tudi množice čuvajo nad njo in nadzirajo njeno izvajanje. — Kdorkrvi ustavo, naš onomni zakon, nima mesta v naš skupnosti. Zato zatevamo, naj ukrene naša oblast, da se odvzame vzgojo mladine redovnikom in redovnicam in izroči takim vzgojiteljem, ki bodo napravili iz nje graditelje in ohranitelje Titove Jugoslavije. Vsakogar, ki ne spoštuje in v bodoče ne bo spoštoval zakonov, ki jih je ljudstvo zapisalo s krvjo, je treba poklicati na odgovor. Kdor ne daje skupnosti, naj od nje tudi ničesar ne prejema!"

...

Podobno resolucijo, ki je bila "sprejeta" na nekem takem zborovanju, navaja isti list tudi zoper salezijance na Rakovniku... In še to pove isti list, da sta to samo DVA PRIMERA mnogih resolucij, ki so bile "sprejete" v tem smislu... Končno isti list obsoja zopet sestre NOTRE DAME, češ, da so sicer odstopile slepih otrokom svoje poslopje, toda na drugi strani se niso opustile "nedovoljenega internata za dijakinje..."

...

Koliko je tega, ko smo morali poleg drugih zatrditi, da je tam zdaj vse tako "kakor v Ameriki," požirati tudi Mikužvo proslavljanje nove jugoslovanske "ustave"? Kar se tiče Mikuža, že takrat ni bilo mogoče (Dajle na 3. strani)

...

carja in ki je imel v repu kurje pero, pa na kolesčkih je bil. Jaz imam še zdaj enega v pisalni mizi, ki mi ga je prinesla za odpustek iz starega kralja Kuharjeva Marjanca. Se reče, huzar, ki jezdari na konju, je že izgubil čako, zadnja prema je izgubila štimo in pri enem kolesu se je snel osnik, drugače je pa kar še okej.

Naš slavnostni vhod v Willard ni zbudil nobene pozornosti. Kaj vem, zakaj ne. Če bi s takim ploznanjem vdrli v Menišijo, bi bilo takoj okrog našega avta par sto otročaje, ki bi zijali v nas in kateri bi se nam tudi pacili, za njimi bi se prikazale iz hiš pa ženske, ki bi si brisale roke ob fertehe in u-gibale: kam, neki, jih nese? Na ogled so se pripeljali, drugače ne more biti. Pred gostilno, kjer smo zavili na desno, da bomo ravno prav prišli do farovža, je ležal pes, ki nas je z enim očesom premetril, konstatiral, da ne bo nič hudega, pa zopet položil glavo med tace in smrčal naprej. Od hudi-ka lep sprejem, bi rekel, če bi bila vsaj tista pošastna od psa zalajala in vzela na znanje naš prihod na Willard.

Jakob K. Heer:

Berninski kralj

ROMAN S ŠVICARSKEGA POGORJA

1. Orel kroži na bledem jutrnjem nebu, plava nad trikrakozvezdo žametno zelenih engadinskih dolin.

"Piliif, piliif," se oglašajo njegovo lačno življenje iz sinjine; rep pahlačasto razprostrti, se spusti malo niže in opreduje, nato se nestrpljivo dvigne v zrak, soncu naproti, nad samo Bernino, ki zre milo in vendar drzno v nižavo in prestreže prvi žarek dneve luči s svojim srebrnim ščitom.

Slana se iskri po lokah, ki obrobajo mladi Inn.

Povsod luč, čista luč višin, in gore se širijo kakor kipeče valovje.

Mirno kolobari orel in rahlo udari je kdaj pa kdaj dvakrat ali trikrat v razpetimi krili. Nosi se nad belimi vrhunci, plava nad vasi Pontresina, St. Moritz, Samaden in nad svetlobleščecimi jezeli. Kadar se spušča navzdol, se izpreminja v soncu njegova letalna in krmilna peresa, večidel pa visi, točka samo, ki jo zlati luč, na nebesnem svodu.

Biti mora opojno, zibati se nad gorami kot orel, kot gospod in kralj, pred katerim trepetajo stvarstvo.

V jutranjem molku gre od Samadenu ob Innovi krivinih visokorasel, širokopleč mladenič navzgor proti tistim malo hišam v Celerini, ki leži sredi dolinskega trikotja. Puška mu visi čez hrbet, z očmi napeto sledi za krogi in preleti ptica v bleščavi nad seboj.

Ali si bo mladenič drznil pahniti vladarja višav iz njegovega nebesnega kraljestva? Menda pa ne.

Dolgo, dolgo počiva dolina v jutrnjem miru. Žvižganje orla in šum Inna sta edina glasova v veliki tihoči.

Tedaj zapoje zvonovi v Samadenu, drugi jasni zvoki priljavajo iz vseh treh dolin in se zlijejo nad ravnino v en sam glas.

Ceste, ki se stekajo v Samaden, ožive, ljudstvo Gornjega Engadina hiti na narodni tabor.

AUGUST KOLLANDER

v Slov. Narodnem Domu,

6419 ST. CLAIR AVENUE,

POŠILJA DENAR v Jugoslavijo, Trst, Gorico, Avstrijo, Italijo in druge kraje, vsaka pošiljatev je jamčena;

PRODAJA ZABOJE za pošiljanje hrane in obleke v staro domovino in sprejema take zaboje za odpošiljanje v stari kraj.

Pri Kollanderju boste vedno dobro postreženi.

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does! Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH? A great many people do not, and as a result, feel below par.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana

1947	MAJ	1947
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

MAJ

24. — Baraga Glee Club "That Night in May" ples v American Legion dvorani, E. 62 St. in St. Clair Ave.

24. — Plesna veselica podružnice št. 49 SZZ v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave., Euclid.

25. — SDZ Bowlers, prireditve v avditoriju SND.

JUNIJ

1. — Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

O, kes je čuvaj, ki se nikdar ne utruji. Vest jih peče. Le kako si morejo misliti komunisti, da bo ljudstvo pozabilo na ubite, če ne vidi njih grobov? Dokler bo ljudstvo moralo gledati morilce, tudi umorjenih ne bo pozabilo.

Pomožni škof Vovk je na Veliko noč obšel do divjaštvo z besedami: "Hijene in šakali so tisti ljudje, ki kosti mrtvih iz blagoslovljene zemlje izkopavajo in jih mečejo Bog ve kam."

VISEK PODIVJANOSTI. — Skoro neverjetna, vendar čisto resnična je sledeča strašna zgodba.

Komunistični partizani so že leta 1942 in leta 1943 pobili v Ljubljani večje število svojih izrazitih nasprotnikov. Tako so ubili na cesti profesorja bogoslovja dr. Lamberta Ehrlicha in njegovga spremljevalca, ker je bil ta goreči koroški Slovenec izrazit sovražnik komunistične zmote. Tako so pobili tudi nekdanjega bana dr. Marka Natlačenca. V duhovnika napravljen partizan je prišel v njegovo hišo in ga ustrelil. V teh težkih dneh, ko v Sloveniji vse, kar je še poštenega obsoja teroristični partizanski režim, so se ljudje posebno živo spominjali, kako prav so imeli ti mučenci iz protikomunističnega boja. Na njih grobove so nosili cvetje in se ob misli nanje krepili v bridkem trpljenju in pomanjkanju. Mnogo so se tudi priporočili priprošnji teh mučencev. Ve to je bilo partizanom neprijetno. Ti grobovi so vpili, kaj je komunistem.

Pa se je slovensko partizanstvo ponizalo do najnižje stopnje sovražstva, 2. apr. so dali odkopati po noči 14 grobov teh mučencev na ljubljanskem pokopališču. Delo so morali izvršiti nemški vojni ujetniki, katere so poprej napojili. Pobrali so iz grobov ostanke svojih pobitih žrtev, potem pa zanesli kosti neznano kam, da bi zabrisali vsako sled za temi od ljudi češčenimi borilci zoper komunizem. Nihče ne ve, ko to pišem, kam so raztresli te kosti. Eni trdijo, da so jih odpeljali na Kras v jame, drugi, da so jih odnesli v krmilne jame in tretji trdijo, da so jih zmetali v Ljubljano ali Savo.

Zaostno dejstvo je, da so partizanske hijene razkopale mrtvece. Trdijo tudi, da so one nemške vojske ujetnike, ki so jih poslali na to grdo delo, kasneje postrelili, da ne bi kdaj mogel kdo kaj izdati. Vendar tega zadnjega se nisem mogel do konca preveriti.

GROBOVI TULJJO. . . Pesnik Zupančič, ki se je na stara leta navdušil za partizanstvo, je nekdanj pisal pesem o grobovih, ki tulijo kot nenasična žrela. Tako se zdi, da slišijo partizani grobove svojih žrtev, kako jim vpijejo o njih hudobiji. Pravijo, da hodi zločinec tja, kjer je izvršil umor. Partizani hodijo gledat grobove onih, ki so jih poklali. Kaj je odkopalo grobove pri svetem Kržu na Ljubljanskem polju, na ljubljanskem pokopališču? Partizanska slaba vest.

15. — Srebrni jubilej društva Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ v J. S. Domu na West Park.

29. — Društvo "Zvon" priredi piknik na prostori hSlovenskega doma na 6818 Denison Ave.

JULIJ

4. — Zveza društev Najsv. Imena romanje v Lemont.

20. — Društvo Sv. Antona priredi piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

27. — Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

NOVI GROBOVI

(Nadaljevanje s 1. strani)

wig Jansa, v Ely Minnesota, sorodnike v Virden Ill., pa telo. Pogreb bo jutri zjutraj ob 10:15 iz Zakrjškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo.

Louis Zupančič

Umrli je Louis Zupančič, ki je dolgo let vodil gostilno na 16501 Waterloo Rd. Bil je star 66 let. Zapušča ženo Frances tri hčere in dva sinova. Pogreb je danes popoldne ob 2 iz Edwards pogrebnega zavoda na 13145 Euclid Ave.

Rozalija Zabukovec

V petek je umrla, kot smo že poročali, Mrs. Rozalija Zabukovec roj. Rus, stara 58 let. S sinom Josephom je vodila gostilno in restavracijo na 576 E. 152. St. Mož Joseph je umrl pred štirimi leti. Bila je članica društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ, št. 5 SNPJ, podružnice 10 SZZ in Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete.

Zapušča hčeri Mrs. Justine Fabec in Mrs. Mildred Evans, sinova Josepha in Stanleya ter sestro Mrs. Mary Bulic. Pogreb je danes zjutraj ob 9:30 iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo.

Joseph Posavac

V soboto je umrl Joseph Posavac, star 68 let, stanujoč na 15441 Calcutta Ave. Doma je bil iz Slavonije, v Ameriki je bil 41 let. Tukaj zapuša ženo Ano roj. Vondracek, tri hčere in štiri sinove, brata, vnuke in pravnuke. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 8:30 iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla na 40. cesti ob 9:30 in na Kalvarijo.

Charles Tercek

Staršem Charles in Mary Tercek je umrl v petek prvorojenček Charles. Materino deklško ime je bilo Anzlovac; družina stanuje na 717 E. 155. St. Pogreb je bil v soboto popoldne ob 1:30 iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo.

Katherine Staub

Včeraj pop. je umrla Mrs. Katherine Staub, stanujoča na 1512 E. 27. St. Bila je stara 61 let in je dospela iz Jugoslavije leta 1912. Zapušča moža Josipa, sina Josipa in hčeri Gertrude in Theresa. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda v sredo zjutraj v cerkev sv. Columbkille.

Mike Kocjan

Za poškodbami, ki jih je dobil 11. maja v avtni nezgodi blizu Painesville je umrl v Huron Rd. bolnišnici Mike Kocjan, star 46 let. Stanoval je na 17818 Delavan Rd. in je vodil gostilno na 1297 E. 55. St. Tukaj zapuša ženo Pauline roj. Trost, sina Mike, brata Johna v Baden, Pa. in Josipa v Indiana Harbor, Ind. ter več sorodnikov.

Doma je bil iz Črnomlja, kjer zapuša sestro Marijo in Ano. V Ameriko je prišel pred 23 leti in je bil član SNPJ. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 9:30 iz železovega pogrebnega zavoda na 152. cesti v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo.

Virginia Smith

V soboto popoldne je bila ubita v železniški nesreči v Garfield Heights, O. 17 let stara Virginia Smith. Truplo bo poslano v Florido potom železovega pogrebnega zavoda.

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

ZENSKÉ IN MOŠKI

za čiščenje uradov

Nočno delo. Stalna zaposlitev. Dobra plača od ure.

Zglasite se med 10-12 vsako dopoldne v

AETNA WINDOW CLEANING CO.

1430 E. 27th ST., VOGAL SUPERIOR AVE.

ODPRI SRCE, ODPRI

ROKE . . .

(Nadaljevanje s 2. strani)

če misliti, da je bil "in good faith." MORDA so bili "in good faith" NEKATERI med nami, ki so takrat Mikužu pri-trjevali. Sirote niso pomislili, da jugoslovanske ustave ne sme razlagati ne kak dr. Mikuž in ne kak ameriški sopotnik ali sopotnica, ampak samo "Ljudstvo" tam v starem kraju. Z drugo besedo, razlagati jo sme samo čist in stoprocenten komunizem!

Ce ne bo Bog PO SVOJE obrnil komunističnih potov, le dajte "slovo upu in strahu" — ostane vam samo še — prav po Prešernovo — prazno srce. . . Zaplot.

MALI OGLASI

Stanovanje iščeta Mlad zakonski par išče 3 do 4 sobe s kopalnico. Kdor ve za kaj primerne, naj pokliče kadarkoli EN 4818. —(99)

Veteran išče stanovanje Veterani s ženo in 1 otrokom išče 3 do 4 sobe, najraje na vzhodni strani mesta. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče LI 1950. (100)

Pózer, ženske! Zdaj imate prvič priliko, da si kupite union suita iz enega kosa, mere 36-50. Izdelka "fruit of the loom," ki je produkt, ki vam garantira, da boste zadovoljni z njim. Zglasite se pri Anzlovac's Dept. Store 6214 St. Clair Ave. EN 8040.

Zahvala Podpisana se želim iskreno zahvaliti mojim dobrotnikom, ki so tako lepo skrbeli zame, posebno Mrs. Frank Belaj in hčerkama, Mrs. Karolina Modic, Mrs. J. Kramer, Mrs. Ivana Gornik, Mrs. F. Skulj in sosedo. Ravno tako tudi Mrs. K. Krže, ki je hodila iz Newburgha. Bog vam povrni vsem skupaj. Johana Pelan.

Pečlar išče sobo Miren pečlar išče sobo in kuhinjo, neopremljeno. Kdor ima kaj primerne, naj sporoči na 6914 St. Clair Ave. tel. EN 1169. —(100)

Hiše naprodaj Na 34. cesti 2 hiši na enem lotu, ena za 2 družini, druga za 4, lot 50x140, pajemina \$94 na mesec, cena je samo \$5.950.

Na 37. cesti blizu Payne Ave. hiša za 2 družini, spodaj 6 sob in kopalnica, zgorej 3 sobe in toilet, dvojna garaža, cena samo \$3.950.

Za informacije pokličite PR 5459 ali SU 3997. (102)

Vas muči glavobol?

Nabavite si najboljše tablete proti glavobolu v naši lekarni.

CENA 50 CENTOV.

Mandel Drug Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.

SLOVENSKI LEKARNAR 15702 Waterloo Rd. Cleveland 10, Ohio

Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. večer. Zaprtja ves dan ob sreдах.

Prijatelj's Pharmacy SLOVENSKA LEKARNA Prescriptions — Vitamins First Aid Supplies Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

VEČ POMOČNIC ZA

CAFETERIJO

SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi okolici

Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 29 let starosti naj se prijavijo.

Dobra plača

Hrana in uniforme zastoj

Zglasite se v

The Ohio Bell Telephone Company

soba 901 700 Prospect Ave.

ZA PREKLADANJE

TOVORA

Nickel Plate tovarno skladišče E. 9th St. in Broadway Plača 93/4c na uro Čas in pol za nad 8 ur Zglasite se pri Mr. George J. Wulff Nickel Plate R. R. Co. E. 9th & Broadway (102)

TOVARNISKI DELAVCI IN TEŽAKI SHEET METAL WORKERS

PLAČA OD URE STALNO DELO

BISHOP & BABCOCK MFG. CO 1285 E. 49. St. (102)

Dobra služba

Sprejme se dvoje deklet, eno za čiščenje naročil, drugo stroje-pisko; obe za splošna pisarniška dela; 44. ur na teden, plača in overtime. Vprašajte za Mr. J. J. Hayes v S. C. Wageman Paint Store Co. Superior in 45. cesti, ali pokličite EN 3890. (102)

Za pranje in likanje

Slovenko se sprejme, da bi hodila prati in likat ob pondeljkih in torkih. Zglasite se kadarkoli čez dan na 1154 E. 61. St. (x)

MALI OGLASI

Furnezi

Novi furnesi za premoč, olje, goriko vodo ali paro. Resetting \$15 — čiščenje in premenjanje stare na olje Thermostat

Chester Heating Co. 1123 Addison Rd. — EN 0497 Govorimo slovensko

Pohištvo naprodaj

Radi selitve se proda 8 kosov pohištva za jedilnico, črn oreh; v jako dobrem stanju, jako poceni. Vprašajte na 6809 Bon-na Ave. ali pokličite EX 7143. (98)

Cementna dela!

Dovozi in pločniki. Vse delo je garantirano. Pokličite za do-bro delo

Warner Construction Co. Tel. YE 1479 —(106)

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

Tudi Urh je opazil Majnhalmovo zamaknenost, ki mu je sprva bila všeč, češ, glejte, tako lepa je moja nevesta, da človek, ki jo vidi prvič, kar črpane od začudenja in oboževanja; čez trenotke pa ga je že jezila in žalila.

"Ali bi ga!" ga je grizlo. "Gleda jo kakor bi ji hotel umeriti obleko!"

Oton grof Ostrovhar, že prileten, nekoliko nadušljiv gospod, se ni dosti oziral, kar na stol se, je zgrudil in se hrešče dušil s piskajočo sapo, ki je letela vanj.

"Vroč... zatóhlo... ali ne bi šli venkaj... na zrak...?" "Da, kar pojdemo!" se je Urh voljno vdajal.

Sedeli so potlej na planem pod široko lipo sredi dvorišča in se menili.

"Da, sonce je naju parilo, da je bilo joj," je Ostrovhar pravil. "Prav. Naj otrok spozna, da očetova beseda zmerom prava."

"Saj mi ni nič!" se je "otrok" branil. "Dejali ste, da me bo vročina zmogla in da bom sredi pota omagala, zdaj pa naj naju kdo presodi, kdo je bolj utrjen!"

"Le stoj!" se je oče branil. "Zvečer se bo sodilo ali pa jutri."

"Naj bo kakorkoli, sama ne prebijem doma in prerada potujem, da bi se ustrašila še tako dolge poti."

"Veste, iz same radovednosti!" je oče dejal napol resno, napol smešno. "Koliko naj potlej zaleže očetova beseda? Saj se je sam Bog zaman bojeval zoper žensko radovednost."

"In še to povejte, da je ženska raj zgubila zaradi nje!"

V BLAG SPOMIN
ČETRTE OBLETNICE, OD-
KAR NAS JE ZA VEDNO ZA-
PUSTILA NAŠA ISKRENO
LJUBLJENA IN NIKDAR PO-
ZABljena Soproga IN
MATI

ROSE VIDMAR

ki jo je Bog poklical k sebi in je zatisnila svoje mile oči in mirno za vedno zaspala dne 18. maja 1943

Štiri leta Te že krije črna zemlja,
truplo tam v grobu zdaj trohni,
nam pa težko je pri srcu,
po licu še solza nam drči.

Sladko počivaj tam v grobu,
tam v tistem kraju miru,
duša pa večno naj plačilo,
uživa pri ljubem Bogu.

Žalujoči ostali:

IGNAC VIDMAR, soprog;
SINOVI, HČERE, SINAHE,
ZETJE, VNUKI in
VNUKINJE.

Cleveland, O., 19. maja 1947.

se je Zofija zasmejala. "Jaz, mislim, ga ne bom, če bom res prav zvesto poslušala kar mi bo gospod vojvoda račil povedati o bližnji ogrski nevarnosti; saj vi se mi le smehljate, kakor bi se še zmerom igračkala."

"Kakova ogrska nevarnost?" se je vojvoda spet ustrašil, da premalo ve.

"Že vidim, tudi vi mi skrivate resnico!" je Zofija vzdihnila in pobesila glavico.

Pramen sončnega žarka je prebol lipovo senco in obsul njene lase, da so se čudovito pozlatili.

Majnhalm jo je navdušeno požiral.

"Oh, lepa je, da ji ni priliče v vsej deželi ne!" se je mamil.

"Res ne vem, katera resnica se vam skriva," se ji je Urh smehljajal.

"Savinjski krajini že močno vedo, da se Ogri, odkar je to pomlad umrl njih kralj Bela II., onkraj Drave sumljivo pripravljajo," je Ostrovhar povedal. "To je slišala, to jo zdaj peče."

"Da, in jeseni bodo udarili čez Dravo, da si naropajo naših pridelkov in nalovijo sužnjev za sejme na Jutrovem!" je resno rekla in pogledala po vseh.

"Čudno je tudi, zakaj potujočega pevca ni več nobenega od nikoder," se je Ema domislila. "Veš, si so baš taki pevci prinašali novih pesmi in novih vesti iz vsega sveta."

Urhu se je zdelo, da je najbolj pametno, če skrivnostno moiči, tako si bodo vsaj mislili, da povedati ne sme, kar ve.

"Saj je mogoče, da se zbira le manjše roparske družbe; človek mora vendarle biti previden in misliti na vse," je Ostrovhar važno govoril in si moško sukal osivele brke.

"Če bi živel v Savinjski krajini in bi hotel vedeti, kaj Ogri pleteničijo, bi bušil čez Dravo in bi kmalu vedel vse!" je Majnhalm zajunčal.

Zofija ga je navdušeno pogledala, Ostrovhar se je zasmeljal, a Urh je tehtno dejal: "To se ne sme! Le nobenega draženja ne, da se ne utrga val ogrskih vojsk in da nam res ne preplavi Savinjske in še drugih krajin!"

"Da, tako veleva modrost, ki jo bistri državniški zavetju utrjenih mest zlahka doženo in imenitno zapovedo. A mi, ki se smemo, ko je zares, samo braniti, če se moremo in do-

prinašali novih pesmi in novih vesti iz vsega sveta."

Urhu se je zdelo, da je najbolj pametno, če skrivnostno moiči, tako si bodo vsaj mislili, da povedati ne sme, kar ve.

"Saj je mogoče, da se zbira le manjše roparske družbe; človek mora vendarle biti previden in misliti na vse," je Ostrovhar važno govoril in si moško sukal osivele brke.

"Če bi živel v Savinjski krajini in bi hotel vedeti, kaj Ogri pleteničijo, bi bušil čez Dravo in bi kmalu vedel vse!" je Majnhalm zajunčal.

Zofija ga je navdušeno pogledala, Ostrovhar se je zasmeljal, a Urh je tehtno dejal: "To se ne sme! Le nobenega draženja ne, da se ne utrga val ogrskih vojsk in da nam res ne preplavi Savinjske in še drugih krajin!"

"Da, tako veleva modrost, ki jo bistri državniški zavetju utrjenih mest zlahka doženo in imenitno zapovedo. A mi, ki se smemo, ko je zares, samo braniti, če se moremo in do-

prinašali novih pesmi in novih vesti iz vsega sveta."

Urhu se je zdelo, da je najbolj pametno, če skrivnostno moiči, tako si bodo vsaj mislili, da povedati ne sme, kar ve.

"Saj je mogoče, da se zbira le manjše roparske družbe; človek mora vendarle biti previden in misliti na vse," je Ostrovhar važno govoril in si moško sukal osivele brke.

"Če bi živel v Savinjski krajini in bi hotel vedeti, kaj Ogri pleteničijo, bi bušil čez Dravo in bi kmalu vedel vse!" je Majnhalm zajunčal.

kler se moremo, bi včasih vendarle vsaj vedeli radi, koga se nam bo otepati!" je Majnhalm možgato dejal.

Urh je važno pokimal, rekel ni nobene.

"A jaz bi rad, da bi se obrnilo!" je Majnhalm trmoglavil. "Zdaj se napada mi le bojimo; prehiteti, da bi se začeli batiti tudi oni, ga pa ne smemo!"

"Tam so divjaki, mi smo kristjani!" je Urh hinavsko opomnil in pogledal Ostrovharja.

Majnhalm je odkimal, rekel pa ni nič; zakaj domislil se je, da ne kaže dražiti mogočnika, ki bi ga še pravkar bil lahko zelo grdo ukrivil, če ga ne bi bila izmotala modra ženska besedičnost.

Zofija ga je zvesto poslušala in občudavala.

Tudi Ostrovharju je bil Majnhalm všeč.

"Če me ne bi dušila naduha in če bi bil nekoliko mlajši, bi ob vaši strani prav rad razkopaval ušiva ogrska gnezda!" je pohvalil Majnhalm.

Ema je opazila, da se Urhu mračni obraz; zato bi bila rada drugam zaredala pogovor, pa ni mogla.

"Tako moramo čakati, da se pesjani sami potrudijo do nas," se je Ostrovhar oprijemal prejšnje misli. "Pa gradovi se jih že ubranijo, le tlačani so ob vse."

"Potemtakem je moj mož prav storil, da je šel pogledati svoje gradove v Savinjski krajini?" je Ema dejala.

"Čisto prav!" je Ostrovhar pokimal. "Tudi jaz sem jih dal pregledati in preskrbeti. A najbolj trdno je naše Svibno, vse leto se dlje se lahko otepa, čeprav bi se ga lotili sami pekleniki!"

"Mislim, da resne nevarnosti ni nobene," je Urh branil svojo zvestost in valjavnost.

"In če bo nevarno, bo marsikdo na vse kriplje hitel za varno zidovje ljubljanskega gradu," je Ostrovhar vedel svojo.

"Jaz hitrice ne maram; prekratka mi je sapa. Če te ne bi bilo, bi precej šel nad pesjane ogrske. Gorak sem jim še od tačas, ko me je med rebra dregnilo kopje črnega divjaka, da mi meh še zdaj ne drži zadosti sape in mi dušnik nadušljivo grgra bolj in bolj."

"O, ranjeni ste bili?" je Majnhalm tako sočutno vpra-

šal, da je Zofija od hvaležnosti zardela.

"Bil, da. Pa sem ga tistega črnuha počil z mečem, da sem ga razkalil tja do rogovile!"

Urhu se obraz še ni zjasnil, Ema je pogumno obrnila pogovor.

"Stiški menihi se mi smilijo," je dejala. "Komaj pridejo, pa že jim preti nevarnost brezbožnih divjakov."

"Saj res!" se je Ostrovhar domislil. "Ali še ne bodo začeli z zidanjem? Če nimajo denarja, bi ga morali dati mi, saj bo njihovo delo koristilo vsej deželi."

"Bodo," je Ema dejala. "Zidari so že tu. Očak jih je poslal."

"Zatorej sem prej videl neke ljudi, ki se motajo po stiskem kotu," se je Ostrovhar domislil.

"In tale moj brat je menihom obljubil kar največjo pomoč ob zidanju."

"O, res?" se je Ostrovhar začudil. "To je prav lepo!"

"Bog vam daj srečo za to!" je tudi Zofija pohvalila Majnhalma in zardela, ko je zapazila, da jo Urh ostro gleda.

"In pred dobro uro mu je naš gospod vojvoda omogočil, da jim je za zveličanje svoje

duše daroval tudi tri kmetije v Gabru."

"Ali je mogoče? O, prekrasno!" se je stari grof navduševal. "Zelo ste mi všeč, gospod Majnhalm! Saj ste izmed tistih redkih naših mož, ki so v skrbi za svojo dušo tudi veliki v dobrih delih!"

"In ki so spoznali preimennost naloge pobožnih mož in delavnih belih menihov!" je Zofija dostavila in se mu nasmehnila.

Majnhalm se je od sreče kar topil.

"Ema je vendar blaga, zlata duša!" je v mislih hvalil sestro, ki ga tako povzdiguje. "In kako spretna je v besedičnosti! O, kaj bi bilo, če ne bi bila šla z menoj?"

Urh je rdel in težko dihal, in samo Ema je opazila, kako grozeče so mu gorele oči. Zato je brž popravljal:

"Kar je storil, je res lepo; vendar moram reči, da ga je do tega pripravil naš gospod vojvoda! Le njemu gresta zaslu-

ga in čast!"

Urh se je nasmehnil in je hvaležno pogledal Emo.

"Oh, molila bom za vas, gospod vojvoda!" je z mokrimi očmi dejala Zofija.

Obraz se mu je zjasnil in

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

pogled je postal spet voljan, ko je ydano stregel na Ostrovharjeve besede.

"Saj meni ni za drugo," je ta preudarno govoril. "Spoznajmo samo, da je vsak dar samostanu res v naš dušni prid in da je samostan, kakoršen se bo zidal, tudi časna potreba za našo deželo."

XIV.

Večerna zarja je že dogorevala, doline so temele in nekatere zvezde so že blestele, ko so Višenski šli domov. Majnhalm bi bil lahko pel, tako je bil dobre volje. Hoj, Urhu jo je unesel čisto poceni, Trlepa je počil, da bo pomnil, in spoznal je, kako se je prikupil lepi gospodični Zofiji in njenemu očetu.

"O ti praznoglavi Urh —!" se je tiho nasmehnil in po vratu potepljal konja, ki se je konjsko plašil.

Da, mislil j, da kaznuje, pa nehoti povelečuje...! Hoj, še deset kmetij, ne samo tistih treh, bi rad dal za sladki smehljaj Zofinega obrazčka! Od hrepenenja in navdušenja je vzdihnil in dvignil oči.

Zvezde so se hitreje prižigale, bledi krajec meseca je visel med njimi in večerni hlad je vzdihoma posnemal višino med Kravjekom in Višnjo goro.

Ema je slišala bratov vzdih in se je smehljala, ko je zaljubljeno gledal v zvezde in mesec.

"Oh, če bi bilo mogoče!" je vzdihnila tudi ona in s srcem, videla prijateljico Zofijo, ki je ukrotila njenega razvpitega brata.

"Oh, če bi res bilo mogoče!" je še bolj vzdihnila, ker je vedela, kako tenkovesten je grof Oton in kako dobro si bo ogle dal bodočega zeta. "In Majnhalm je res tako grdo razvpit!" (Dalje prihodnjič.)

Kitajski ministrski predsednik. — General Chang Chun, ki je služil že na dveh odborih za končanje kitajske civilne vojne in poravnava sporov mirnim potom ter zagovornik industrializacije dežele, je bil imenovan ministrskim predsednikom na mesto odstoplega min. predsednika T. V. Soong.

Se vračajo domov. — Gornja slika nam kaže skupino zdravih in krepkih nemških dečkov ob prihodu v po Angliji zasedeni Berlin. To je prva skupina izmed 600, ki se bodo vrnila iz Danske, kamor so bili izseljeni leta 1944.

NOVICE... z vsega sveta

NOVICE... ki jih potrebujete

NOVICE... ki jih dobite še sveže

NOVICE... popolnoma nepristranske

NOVICE... kolikor mogoče originalne

NOVICE... ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

USTANOVITEV BANČNE PODRUŽNICE
ODOBRENA

Na izredni seji 15. maja je bila odobrena ustanovitev druge nove podružnice, last slovenske North American Banke v Clevelandu. Sedaj bodo razposlane delničarjem druge listine, tako zvane "Warrants," na katerih je zaznamovano, koliko delnic lahko kupi vsak sedanji delničar.

Kdor jih namerava kupiti, naj prinese ali pošlje denar na banko in sicer po ceni, kakor je bilo že sporočeno: po \$27.50 vsaka.

Po tej ceni jih lahko kupijo samo sedanji delničarji in delničarke in sicer imajo čas za to do 7. junija 1947, do 3:30 popoldne, vzhodni standard čas.

ZELO VAŽNO! Da se hitreje uresniči odprtja prostorov nove bančne podružnice, je vsak nujno proš, da takoj odgovori, če namerava kupiti dodatne delnice ali ne. Ako ne bodo sedanji delničarji kupili vseh delnic, potem bo vodstvo banke dalo priliko tudi drugim rojakom, da jih kupijo. Toda za nove delničarje bo cena \$32.50.

Torej od vas, delničarji in delničarke, je odvisno, kako hitro bomo odprli novo bančno podružnico, ki bo na vogalu Union Ave. in East 93. ceste.

Za več pojasnila se obrnite na:

ANTON GRDINA, predsednik.

6131 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio

V BLAG SPOMIN
SEDEME OBLETNICE SMRTI
DRAGEGA IN NIKDAR POZABLJENE
SOPROGA IN OČETA

Joseph Ferkul

ki je mirno za vedno zaspal dne 19. maja 1940.

Sedem let se mirno počivaš solnce tople obseva Tvoj grob k Bogu mi prošnje pošiljamo da srečen si zdaj nad zvezdami.

Žalujoči ostali:

CAROLINE FERKUL, soproga;
JOSEPH in JOHN, sinova.

Cleveland, Ohio, 19. maja 1947.